

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **M. R.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 7 lipca 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek z dnia 26 marca 2025 r., obrońcy skazanego M. R. o wznowienie postępowania karnego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 23 maja 2024 r., sygn. akt II AKa 297/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 20 czerwca 2023 r., sygn. akt II K 105/22 skazujący wymienionego skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. i inne, na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Powołując się na art. 540 §1 pkt 1 i 2 lit. a k.p.k. i domagając się uchylenia wyroków sądów obu instancji i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Koszalinie do ponownego rozpoznania, obrońca wskazał, że M. R. w *trakcie zarzucanych mu czynów, prowadzonego postępowania karnego, jak i po jego zakończeniu był w bardzo złym stanie psychofizycznym (...) podjął terapię, w trakcie której stanął na nogi, zaczął*

walczyć z uzależnieniem, jak i rozumiał, w jakim stanie psychofizycznym tak naprawdę znajdował się przez ostatnie lata. obrońca zakwestionował też prawidłowość przeprowadzenia badania sądowo- psychiatrycznego w toku postępowania, którego wniosek wznowieniowy dotyczy. We wniosku o wznowienie obrońca równocześnie wniósł o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia wobec tego skazanego. W uzasadnieniu wniosku o wstrzymanie obrońca podkreślił, że dolegliwości wynikające z wykonania wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, jak i możliwości egzekwowania obowiązku naprawienia szkody będą znaczne i nieodwracalne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy M. R. nie zasługuje na uwzględnienie.

W art. 9 k.k.w. sformułowana jest zasada, zgodnie z którą następuje bezzwłoczne wykonanie prawomocnych orzeczeń, a zastosowanie instytucji z art. 532 § 1 k.p.k., powinno być uzasadnione szczególnymi okolicznościami, które jednoznacznie wskazują, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji (w tym wypadku wniosku o wznowienie) mogłoby spowodować dla skazanego poważne i nieodwracalne skutki. Analiza treści wniosku o wstrzymanie pozwala stwierdzić, że obrońca w niniejszej sprawie takich okoliczności nie wykazał, gdyż do wniosku o wznowienie nie dołączył nawet żadnej opinii o stanie zdrowia psychicznego skazanego, ani też żadnej dokumentacji z leczenia psychiatrycznego czy odwykowego.

Nie przesądzając zatem ostatecznego efektu wniesionego wniosku o wznowienie, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i dlatego orzekł, jak na wstępie.

[J.I.]

[a.ł]